

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 904

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 septembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 154 din 21 martie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap	2–5
Decizia nr. 273 din 28 mai 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 279/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor	6–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.101. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației	10
1.102. — Hotărâre pentru aprobarea finanțării proiectelor de reabilitare și/sau extindere a rețelei naționale de transport al gazelor naturale aparținând Societății Naționale de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A.	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
145. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare la nivelul Ministerului Afacerilor Interne a Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, aprobate prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 181/2022	12–14
1.290. — Ordin al ministrului energiei privind aprobarea inițierii primei licitații pentru Schema de ajutor de stat sub formă de contracte pentru diferență pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie eoliană onshore și solară fotovoltaică, precum și a regulilor procedurii de ofertare aferente primei licitații	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 154**

din 21 martie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată de Adelin Bica în Dosarul nr. 4.149/117/2019 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.024D/2020.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, avocatul Dorel Pășcuț, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului convențional al autorului excepției de neconstituționalitate care solicită să se constate că dispozițiile criticate sunt neconstituționale în măsura în care exclud posibilitatea persoanelor adulte cu handicap accentuat de a avea dreptul la asistent personal. În acest sens, prezintă situația personală a autorului excepției de neconstituționalitate și susține, în esență, că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 11, 16, 20, 49 și 50, deoarece nici Constituția (art. 50) și nici Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități (art. 19) nu fac distincție între gradele de handicap atunci când impun măsuri de asistență personală a persoanelor cu handicap. Astfel, sintagma „persoană adultă cu grad de handicap grav” cuprinsă în textul de lege criticat creează o diferență de tratament juridic între persoanele care sunt încadrate în grad de handicap grav și persoanele care sunt încadrate într-un alt grad, dar care pot justifica cu acte medicale sau cu alte înscrisuri necesitatea unui asistent personal. De asemenea, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 45 din Legea nr. 448/2006, care prevăd că persoanele cu handicap accentuat au dreptul la asistent personal profesionist, dar, în mod surprinzător, nu au dreptul la un simplu asistent personal. Totodată, susține că art. 30 din Legea nr. 448/2006 prevede continuitatea serviciilor de asistență socială. Or, în situația autorului excepției de neconstituționalitate, care a fost încadrat, copil fiind, în grad de handicap grav, cu asistent personal, însă, la împlinirea vârstei de 18 ani, a fost încadrat în grad de handicap accentuat, fără dreptul de a avea asistent personal, se pune întrebarea în ce constă continuitatea acestor servicii. În final, arată că persoanele cu handicap se bucură de o protecție specială, care, în varianta actuală a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 448/2006, este iluzorie.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care susține, în esență, că dreptul la asistent personal se înscrie în categoria măsurilor de protecție pe care legiuitorul le-a instituit în considerarea severității afecțiunii. Astfel, potrivit art. 85 din Legea nr. 448/2006, persoanele cu handicap beneficiază de drepturile prevăzute la art. 6 din aceeași lege pe baza încadrării în grad de handicap, în raport cu gradul de handicap. Prin urmare, situațiile fiind diferite, tratamentul diferit are o justificare obiectivă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 30 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 4.149/117/2019, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Adelin Bica într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii privind anularea certificatului de încadrare în grad de handicap și obligarea pârâtului Consiliul Județean Cluj — Comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap de a emite un nou certificat de încadrare în grad de handicap grav cu asistent personal.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale în măsura în care exclud posibilitatea persoanelor adulte cu handicap accentuat de a avea dreptul la asistent personal. Astfel, art. 35 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 contravine dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Constituție referitoare la obligația statului român de a executa întocmai și cu bună-credință obligațiile ce îi revin din tratatele la care este parte, raportat la prevederile art. 19 lit. b) din Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități din 26 septembrie 2007, ratificată prin Legea nr. 221/2010, potrivit cărora persoanele cu dizabilități au acces inclusiv la asistență personală necesară vieții și integrării în comunitate, precum și pentru prevenirea izolării sau segregării de comunitate.

7. Arată că sintagma „persoană adultă cu handicap grav” creează o diferență de tratament juridic între persoanele care sunt încadrate în gradul de handicap grav și persoanele care sunt încadrate într-un alt grad de handicap, dar care pot justifica cu acte medicale sau cu alte înscrisuri necesitatea acordării unui asistent personal, în sensul că art. 35 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 limitează acordarea beneficiului unui asistent personal numai pentru prima categorie, fără a exista o justificare obiectivă și rațională în acest sens. Conform art. 5 pct. 23¹ din Legea nr. 448/2006, printre măsurile de protecție a persoanelor cu handicap se află și dreptul la asistent personal.

8. Din coroborarea dispozițiilor art. 50 din Constituție, ale art. 19 lit. b) din Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, ratificată prin Legea nr. 221/2010, ale art. 21 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și

a libertăților fundamentale, se desprinde concluzia că acordarea unui asistent personal reprezintă o măsură de protecție menită să dea substanță drepturilor constituționale menționate, respectiv obligațiilor pozitive asumate de stat pentru garantarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor.

9. Cu toate acestea, în condițiile în care nici Constituția și nici Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități nu disting în funcție de gradul de handicap, de funcția afectată sau de severitatea deficienței asociate, astfel că, teoretic, toate aceste persoane beneficiază de măsura de protecție instituită, se poate observa că legiuitorul a introdus o condiție care permite numai persoanelor cu handicap grav să beneficieze de asistent personal, condiție care face ca persoane aflate în aceeași categorie (a persoanelor cu handicap) să fie tratate diferit în privința realizării aceluiași drepturi fundamentale, punându-se sub semnul întrebării însăși realizarea efectivă a acestor drepturi. Pentru a exemplifica această situație, autorul excepției de neconstituționalitate face trimitere la dispozițiile Ordinului ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului sănătății publice nr. 762/1.992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psiho-sociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap (capitolul 2, pct. II), potrivit cărora o persoană adultă cu handicap auditiv nu va putea fi încadrată niciodată, indiferent de circumstanțe, în gradul de handicap grav. Putând fi încadrată cel mult în gradul accentuat, aceasta nu va putea beneficia niciodată de asistent personal, potrivit art. 35 alin. (1) din Legea nr. 448/2006. Această împrejurare este de natură să producă o discriminare întrucât prin dispoziția legală criticată se împiedică *ab initio* accesul persoanelor adulte cu handicap auditiv la asistentul personal, ceea ce contravine atât dispozițiilor constituționale, cât și reglementărilor internaționale referitoare la drepturile persoanelor cu handicap menționate anterior.

10. Totodată, se arată că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece, prin art. 35 alin. (1) din Legea nr. 448/2006, legiuitorul român a instituit implicit o diferență de tratament între persoanele cu handicap care au afectate funcții senzoriale diferite. Relevante, în acest sens, sunt jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a statuat asupra principiului egalității (Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011), precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin care s-a reținut că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, respectiv dacă nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (de exemplu, Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, și Hotărârea din 28 noiembrie 1984, pronunțată în Cauza *Rasmussen împotriva Danemarcei*). În caz contrar, diferența de tratament va constitui discriminare și va genera încălcarea dreptului fundamental al egalității în fața legii și, implicit, pe cel al interzicerii discriminării. Analizând dispoziția legală din perspectiva unui scop legitim, se poate observa că nu există vreun scop care să fundamenteze o astfel de diferență de tratament. Încălcarea principiului egalității și nediscriminării are drept consecință neconstituționalitatea discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului, iar remediu constituțional în cazul constatării neconstituționalității discriminării îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 685 din 28 iunie 2012).

11. În cazul persoanelor cu handicap auditiv, protecția oferită de Constituție și de Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități este una iluzorie, întrucât, pentru a beneficia de această protecție, sunt instituite condiții imposibil

de realizat (potrivit Ordinului ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului sănătății publice nr. 762/1.992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psiho-sociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap, este imposibil ca o persoană adultă cu handicap auditiv să fie încadrată vreodată în gradul de handicap grav).

12. De asemenea, arată că, la analiza art. 35 alin. (1) din Legea nr. 448/2006, trebuie avute în vedere și dispozițiile art. 45 din aceeași lege, potrivit cărora adultul cu handicap grav sau accentuat poate beneficia de îngrijirea și protecția unui asistent personal profesionist. Din cele două articole reiese că adultului cu handicap accentuat i se recunoaște în mod expres dreptul de a beneficia de îngrijirea și protecția unui asistent personal profesionist, însă nu i se recunoaște dreptul de a beneficia de îngrijirea și protecția unui asistent personal simplu. Conform adagiului latin *qui potest plus, potest minus* (cine poate mai mult poate și mai puțin), adultul cu handicap accentuat ar trebui să beneficieze și de îngrijirea și protecția unui asistent personal simplu, chiar dacă acesta nu este profesionist.

13. Totodată, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 30 din Legea nr. 448/2006, potrivit cărora autoritățile responsabile trebuie să asigure continuitatea serviciilor acordate persoanelor cu handicap. În practică, în momentul în care un minor cu handicap auditiv care a beneficiat de asistent personal împlinește vârsta de 18 ani, pierde orice șansă de a mai beneficia de asistent personal, deoarece evaluarea se face în baza altor criterii (specifice persoanelor adulte), care nu permit încadrarea în gradul de handicap grav. Or, în aceste condiții, nu este asigurată continuitatea serviciilor.

14. În concluzie, diferența de tratament instituită de art. 35 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 constituie o vădită discriminare și încalcă atât dreptul fundamental la egalitate în fața legii sau, în accepțiune europeană, la interzicerea discriminării, cât și regimul special de protecție instituit în sarcina tinerilor, consacrat de art. 49 alin. (1) din Constituție, respectiv protecția specială de care se bucură persoanele cu handicap, garantată de art. 50 din Constituție.

15. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt conforme cu prevederile Constituției.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului convențional al autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu următorul conținut: „*Persoana adultă cu handicap grav are dreptul la un asistent personal, în baza evaluării sociopsihomedicale.*”

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor și art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate fac parte din secțiunea 2: *Asistentul personal a capitolului III: Servicii și prestații sociale* din Legea nr. 448/2006 și prevăd că persoana adultă cu handicap grav are dreptul la un asistent personal, în baza evaluării sociopsihomedicale.

22. Cu privire la conținutul dreptului de asistență socială, Curtea observă că, potrivit art. 31 alin. (4) din Legea nr. 448/2006, „în vederea asigurării serviciilor sociale necesare persoanelor cu handicap, autoritățile publice au obligația să ia următoarele măsuri speciale: a) să creeze condiții de acces pentru toate tipurile de servicii corespunzătoare nevoilor individuale ale persoanelor cu handicap; b) să inițieze, să susțină și să dezvolte servicii sociale centrate pe persoana cu handicap, în colaborare sau în parteneriat cu persoane juridice, publice ori private; c) să asigure ponderea personalului de specialitate angajat în sistemul de protecție a persoanelor cu handicap în raport cu tipurile de servicii sociale: asistenți sociali, psihologi, instructori de ergoterapie, kinetoterapeuți, pedagogi de recuperare, logopezi, psihopedagogi, cadre didactice de sprijin, educatori specializați, medici psihiatri, medici dentiști, infirmieri; d) să implice în activitățile de îngrijire, reabilitare și integrare a persoanei cu handicap familia acesteia; e) să asigure instruirea în problematica specifică a persoanei cu handicap a personalului care își desfășoară activitatea în sistemul de protecție a persoanelor cu handicap, inclusiv a asistenților personali și a asistenților personali profesioniști; f) să dezvolte și să sprijine programe de colaborare între părinți și specialiști în domeniul handicapului, în colaborare sau în parteneriat cu persoanele juridice, publice ori private; g) să înființeze și să susțină sistemul bazat pe managementul de caz în protecția persoanei cu handicap; h) să încurajeze și să susțină activitățile de voluntariat; i) să asigure asistență și îngrijire sociomedicală la domiciliul persoanei cu handicap.”

23. Referitor la încadrarea în grad de handicap, Curtea reține că art. 85 din Legea nr. 448/2006 instituie competența ministrului muncii, familiei și protecției sociale și a ministrului sănătății de a stabili, prin ordin comun, criteriile medico-psihosociale pe baza cărora se realizează încadrarea în grad și tip de handicap. Legea nr. 448/2006 prevede că drepturile prevăzute la art. 6 din aceasta (și anume: dreptul la ocrotirea sănătății — prevenire, tratament și recuperare, dreptul la educație și formare profesională; dreptul la ocuparea și adaptarea locului de muncă, orientare și reconversie profesională; dreptul la asistență socială, respectiv servicii sociale și prestații sociale; dreptul la locuință, amenajarea mediului de viață personal ambiant, transport, acces la mediul fizic, informațional și comunicațional; dreptul la petrecerea timpului liber, acces la cultură, sport, turism; dreptul la asistență juridică; dreptul la facilități fiscale; dreptul la evaluare și reevaluare prin examinarea la domiciliu a persoanelor nedepasabile de către membrii comisiei de evaluare, la un interval de 2 ani) se acordă pe baza încadrării în grad de handicap, în raport cu gradul de handicap. Potrivit art. 86 din Legea nr. 448/2006, gradele de handicap sunt ușor, mediu, accentuat și grav, iar tipurile de handicap sunt: fizic, vizual, auditiv, surdocecitate, somatic, mintal, psihic, HIV/SIDA, asociat, boli rare. Potrivit art. 85 alin. (2) și (3) din același act normativ, încadrarea în grad și tip de handicap a copiilor cu handicap se face de comisia pentru protecția copilului, iar încadrarea în grad și tip de handicap a adulților cu handicap se

face de comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap. În acest sens, a fost emis Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului sănătății publice nr. 762/1.992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 și nr. 885 bis din 27 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

24. Autorul excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale în măsura în care exclud posibilitatea persoanelor adulte cu handicap accentuat de a avea dreptul la un asistent personal, drept pe care autorul excepției l-a avut, fiind copil cu handicap grav, dar pe care l-a pierdut după încadrarea sa ca adult cu handicap accentuat.

25. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Constituție, Curtea observă că Legea nr. 448/2006 prevede că persoanele *cu handicap grav* au dreptul la un *asistent personal*, în baza evaluării sociopsihomedicale [potrivit art. 35 alin. (1)], iar persoanele adulte *cu handicap grav sau accentuat* care nu realizează venituri ori realizează venituri de până la nivelul salariului mediu pe economie pot beneficia de îngrijirea și protecția unui *asistent personal profesionist*, în baza evaluării nevoilor individuale [potrivit art. 45 alin. (1)].

26. Potrivit art. 5 pct. 6 și 7 din Legea nr. 448/2006, asistentul personal al persoanei cu handicap grav este „*persoana care supraveghează, acordă asistență și îngrijire copilului sau adultului cu handicap grav, pe baza planului de recuperare pentru copilul cu handicap, respectiv a planului individual de servicii al persoanei adulte cu handicap*”, iar, asistentul personal profesionist este „*persoana fizică atestată care asigură la domiciliul său îngrijirea și protecția adultului cu handicap grav sau accentuat, aflat în condițiile precizate de lege*”.

27. Conform art. 36 din Legea nr. 448/2006, poate fi încadrată cu contract individual de muncă în funcția de *asistent personal* persoana care îndeplinește următoarele condiții: are vârsta minimă de 18 ani împliniți; nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni care ar face-o incompatibilă cu exercitarea ocupației de asistent personal; are capacitate deplină de exercițiu; are o stare de sănătate corespunzătoare; a absolvit cel puțin cursurile învățământului general obligatoriu, cu excepția rudelor și afinilor până la gradul al IV-lea inclusiv ale persoanei cu handicap grav, precum și cu excepția soțului sau soției, după caz. Pe de altă parte, art. 45 alin. (1¹) din Legea nr. 448/2006 prevede că îngrijirea și protecția persoanei adulte cu handicap grav sau accentuat se asigură de către *asistentul personal profesionist*, altul decât soțul, soția sau rudele în linie dreaptă, iar art. 48 alin. (1) din aceeași lege prevede că, prin hotărâre a Guvernului, se reglementează condițiile de obținere a atestatului, procedurile de atestare și statutul asistentului personal profesionist.

28. Curtea observă că legiuitorul a instituit aceste două categorii de asistenți personali, fiecare cu statut propriu, criterii de accedere diferite, salarizare diferențiată, drepturi parțial diferite. Astfel, categoria asistenților personali beneficiază de o serie de drepturi prevăzute de art. 37 din Legea nr. 448/2006, care diferă parțial de cele ale categoriei asistenților personali profesioniști și care sunt prevăzute la art. 47 din Legea nr. 448/2006. Așadar, Curtea observă că legea prevede măsuri de asistență și îngrijire sociomedicală, proporționale cu gradul de handicap al persoanei, reglementând doar pentru persoana cu handicap grav dreptul la asistent personal care supraveghează, acordă asistență și îngrijire adultului cu handicap grav, iar nu și pentru persoana cu handicap accentuat, care are dreptul la un asistent personal profesionist.

29. În jurisprudența sa referitoare la principiul egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, Curtea a statuat în

mod constant că acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, Curtea a reținut că egalitatea impune ca, în situații identice, tratamentul juridic să fie identic, așa cum și în situații distincte este just ca tratamentul juridic să fie deosebit. Pentru a nu lăsa loc arbitrarului, calificarea unei situații ca fiind diferită de o alta aparent identică trebuie să respecte criteriul obiectivității, iar tratamentul juridic diferit trebuie, la rândul său, să îndeplinească criteriul rezonabilității (Decizia nr. 14 din 22 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 20 martie 2013).

30. Or, gradul diferit de handicap impune măsuri diferite de supraveghere, asistență și îngrijire a adultului cu handicap, măsuri proporționale cu nivelul de afectare a sănătății fizice și mentale și a vieții persoanelor cu handicap. Prin urmare, dispozițiile de lege criticate, ce acordă dreptul la asistent personal doar persoanelor cu handicap grav, iar nu și celor cu handicap accentuat, care au însă dreptul la asistent personal profesionist, nu încalcă principiul constituțional al egalității în fața legii.

31. Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Constituție, raportate la prevederile art. 19 lit. b) din Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități din 26 septembrie 2007, ratificată prin Legea nr. 221/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2010, potrivit căroră „*persoanele cu dizabilități au acces [...] inclusiv la asistență personală necesară vieții și integrării în comunitate, precum și pentru prevenirea izolării sau segregării de comunitate*”, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece Legea nr. 448/2006 prevede — referitor la adulți — dreptul la asistent personal pentru persoanele cu handicap grav, în timp ce pentru persoanele cu handicap grav sau accentuat se prevede dreptul la asistent personal profesionist. Astfel, acest drept la asistență socială sub formă de servicii sociale este prevăzut expres de dispozițiile de lege criticate și de celelalte dispoziții ale secțiunii 1: *Servicii sociale* a capitolului III: *Servicii și prestații sociale* din Legea nr. 448/2006, indiferent că se referă la asistentul personal sau la asistentul personal profesionist.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adelin Bica în Dosarul nr. 4.149/117/2019 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 martie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 273

din 28 mai 2024

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 teza finală
din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor,
în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 279/2023 pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 9, art. 24 alin. (3), art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor (în privința tezei privind aplicarea actului normativ în cazul actualilor și/sau foștilor polițiști din cadrul M.A.I.), ale Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 (în privința aplicării în cazul actualilor și/sau foștilor polițiști din cadrul M.A.I.), ale Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 și ale Legii nr. 25/1999 (pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998), excepție ridicată de Victor Penteleev în Dosarul nr. 4.984/193/2019 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 52D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată, cauza fiind amânată din ședința publică din data de 9 aprilie 2024, la cererea autorului excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 și ale art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, față de deciziile Curții Constituționale nr. 649 din 15 decembrie 2022 și nr. 258 din 27 aprilie 2023. Totodată, se arată că prin Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2023, Curtea Constituțională a răspuns celorlalte critici de neconstituționalitate formulate de către autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.984/193/2019, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 9, art. 24 alin. (3), art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor (în privința tezei privind aplicarea actului normativ în cazul actualilor și/sau foștilor polițiști din cadrul M.A.I.), ale Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 (în privința aplicării în cazul actualilor și/sau foștilor polițiști din cadrul M.A.I.), ale Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 și ale Legii nr. 25/1999 (pentru aprobarea Ordonanței Guvernului**

nr. 121/1998). Excepția a fost ridicată de Victor Penteleev într-o cauză având ca obiect soluținarea unei contestații la executare — întoarcerea executării silite.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia, invocând dispozițiile art. 73 alin. (3) din Constituție, prezintă, în esență, jurisprudența Curții Constituționale cu privire la statutul polițistului și la răspunderea disciplinară a acestuia. În acest sens, se menționează deciziile Curții Constituționale nr. 392 din data de 2 iulie 2014, nr. 637 din data de 13 octombrie 2015, nr. 172 din data de 24 martie 2016 și nr. 244 din data de 19 aprilie 2016.

7. Se susține, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 completează legi organice (cum este cazul, de exemplu, al Legii nr. 360/2002), aspect ce contravine art. 58 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată. De altfel, față de cerințele imperative ale art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, este inadmisibilă reglementarea unor elemente legate intrinsec de cariera funcționarului public și inerente oricărei funcții publice printr-o ordonanță de Guvern, act normativ inferior unei legi organice.

8. Se afirmă că, deși Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 reglementa aspecte din domeniul legilor organice, Legea nr. 25/1999 a fost adoptată cu respectarea art. 74 alin. (2) din Constituție (în forma de la acea dată), în procedura aplicabilă legilor ordinare.

9. Or, polițistul este funcționar public, cu statut special, iar răspunderea materială a acestuia se referă la modul de executare/încetare a raporturilor de serviciu și, în condițiile angajării acestei răspunderi, este afectată executarea și/sau încetarea raportului de serviciu. Ca atare, cercetarea administrativă, precum și elementele esențiale ale răspunderii materiale ale funcționarilor publici, prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, trebuie să fie reglementate prin lege organică.

10. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 118 alin. (2) și (3) din Constituție, se arată, în esență, că răspunderea materială a militarilor, conform Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, se referă la modul de executare a raporturilor de serviciu și, deci, la statutul acestora, iar, în condițiile angajării acestei răspunderi, se poate ajunge chiar la trecerea în rezervă sau direct în retragere, conform art. 85 lit. i) și j) din Legea nr. 80/1995, așa încât răspunderea materială a cadrelor militare și a celorlalte componente ale forțelor armate trebuie reglementată, potrivit art. 118 alin. (2) și (3) din Constituție, prin lege organică.

11. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție, invocând jurisprudența Curții Constituționale referitoare la calitatea actelor normative, respectiv Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, se apreciază, în esență, că, în cazul de față, lăsând la latitudinea ministrului de resort stabilirea unor elemente esențiale ale raportului de serviciu al polițistului și, implicit, ale statutului acestuia, legea

imprimă un caracter relativ, nepermis, procedurii și cazurilor de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițistului. În acest sens, se menționează și Decizia nr. 818 din 7 decembrie 2017.

12. Se susține încălcarea art. 1 alin. (4) din Constituție prin atribuirea unei competențe ce aparține în exclusivitate legiuitorului organic către Guvern, prin emiterea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, precum și încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa referitoare la calitatea legii (claritatea, accesibilitatea și previzibilitatea acesteia), întrucât personalul vizat, care se poate raporta, în aceste condiții, doar la prevederile legii, nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea corectă a derulării procedurii tragerii la răspundere materială.

13. Se menționează că art. 63 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 prevede că polițistul răspunde pentru pagubele cauzate patrimoniului unității, potrivit legislației aplicabile personalului civil din Ministerul Afacerilor Interne. Astfel, acest text legal distinge, în conformitate cu art. 16 alin. (3) din Constituție, funcția publică civilă a polițistului de funcțiile și demnitățile publice militare (din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Serviciului Român de Informații etc.). Art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 statuează însă că prevederile prezentei ordonanțe se aplică și salariaților civili din structura Ministerului Afacerilor Interne, deci și polițistilor. Prin urmare, deși art. 63 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 prevede un regim juridic diferit aplicabil personalului civil față de cel aplicabil personalului militar, în concordanță cu art. 16 alin. (3) din Constituție, în realitate, răspunderea materială este reglementată identic, de același act normativ — Ordonanța Guvernului nr. 121/1998.

14. Se afirmă că un efect interesant al demilitarizării unor structuri a vizat schimbarea temeiului de drept pentru tragerea la răspundere materială a personalului acestora. Astfel, de exemplu, dacă anterior acestui moment răspunderea materială a polițistilor, militari în cadrul Ministerului de Afacerilor Interne, era angajată în baza art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, începând cu intrarea în vigoare a Legii nr. 360/2002, această răspundere se întemeiază pe dispozițiile art. 9 din respectiva ordonanță, fiind vorba de salariați civili dintr-o instituție publică prevăzută la art. 2 din aceeași ordonanță.

15. Dispozițiile legale criticate nu numai că reglementează insuficient procedura răspunderii materiale a polițistilor, ci deleagă, prin art. 48 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, reglementarea acestor aspecte importante ministrului de resort care este abilitat să adopte instrucțiuni (în speță, Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 830/1999 nepublicate în Monitorul Oficial al României — abrogate prin art. 152 alin. (2) din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013). Așadar, se ajunge la situația ca un aspect esențial care vizează executarea și/sau încetarea raporturilor de serviciu să fie reglementat printr-un act administrativ, care, de altfel, în cazul de față, nici măcar nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, ceea ce este de natură să confere un caracter iluzoriu posibilităților actualilor/foștilor polițiști de a se apăra în mod eficient. În aceste condiții, persoana urmărită pentru tragerea la răspundere materială nu cunoaște regulile după care se desfășoară procedura, având în vedere că actul administrativ nu este accesibil și nici opozabil. Normele privind cercetarea trebuie să respecte anumite cerințe de stabilitate și previzibilitate. Or, delegarea atribuțiilor de a stabili aceste norme unui membru al Guvernului, prin emiterea unor acte cu caracter administrativ ce au caracter infralegal, determină o stare de incertitudine juridică, acest gen de acte având, de obicei, un grad sporit de schimbări succesive în timp. Ca atare, nu se poate transfera competența constituțională exclusivă a legiuitorului organic de a reglementa în domeniul statutului funcționarilor publici către o autoritate unipersonală din puterea executivă, și anume ministrul afacerilor interne.

16. Se susține că, față de prevederile art. 4, 55, 63 și 70 din Legea nr. 360/2002, este de reținut caracterul lacunar al nomelor referitoare la răspunderea materială a polițistilor, de vreme ce reguli substanțiale nu sunt reglementate prin lege. Chiar dacă în ipoteza evidențiată este în discuție o omisiune legislativă, Curtea, în virtutea rolului său de garant al supremației Constituției, nu poate ignora viciul de neconstituționalitate existent, deoarece tocmai această omisiune este cea care generează încălcarea Constituției.

17. Se mai susține că, în cazul de față, este evident că legea relativizează în mod nepermis reglementarea domeniului răspunderii materiale a polițistului, lăsând la latitudinea ministrului de resort stabilirea unor elemente esențiale ale raportului de serviciu al polițistului și, implicit, ale statutului acestuia.

18. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 54 alin. (2) și la art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, se consideră că cercetarea administrativă cu privire la raporturile de serviciu ale polițistilor trebuie să fie reglementată prin lege organică, în sensul art. 73 alin. (1) și (3) și al art. 76 alin. (1) din Legea fundamentală, iar, conform art. 55 alin. (2) din Constituție, condițiile privind îndeplinirea îndatoririlor militare se stabilesc prin lege organică.

19. Prin urmare, se apreciază că regimul general al răspunderii materiale a militarilor și polițistilor (și a întregului personal civil din structura Ministerului Apărării Naționale, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Telecomunicații Speciale, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Justiției) nu se regăsește într-o lege organică, normele generale de reglementare fiind prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, iar normele de aplicare în cadrul Ministerului Afacerilor Interne fiind stipulate în Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013.

20. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 61 alin. (1), art. 108 alin. (3), art. 115 alin. (1) din Constituție, se arată că art. 1 pct. 7 lit. f) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe prevedea că Guvernul este abilitat ca, de la data intrării în vigoare a legii și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 1998, să emită ordonanțe pentru modificarea Decretului Consiliului de Stat nr. 207/1976 privind răspunderea materială a militarilor. Prin art. 52 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, Guvernul nu a modificat, ci a abrogat Decretul nr. 207/1976. Totodată, Guvernul a înțeles să emită un nou set de reglementări — Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 — în privința răspunderii materiale a militarilor, pentru care nu a fost abilitat de Parlament, așa încât, în opinia autorului excepției, Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 nu se încadrează în limitele și în condițiile prevăzute de Legea nr. 148/1998, fiind deci neconstituțională. De altfel, prin Legea nr. 148/1998 nu s-ar fi putut abilita Guvernul să emită ordonanțe în domenii care fac obiectul legilor organice, așa cum este legea privind statutul polițistului [deci inclusiv răspunderea materială a polițistilor, ce trebuie reglementată, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin lege organică] și condițiile privind îndeplinirea îndatoririlor militare [ce trebuie reglementate, potrivit art. 55 alin. (2) din Constituție, prin lege organică].

21. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

22. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozițiilor încheierii de sesizare, dispozițiile art. 2, art. 9, art. 24 alin. (3), art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor (în privința tezei privind aplicarea actului normativ în cazul actualilor și/sau foștilor polițiști din cadrul M.A.I.), ale Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 (în privința aplicării în cazul actualilor și/sau foștilor polițiști din cadrul M.A.I.), ale Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 și ale Legii nr. 25/1999 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 28 ianuarie 1999. Curtea observă că ulterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 a fost modificată și completată prin art. I din Legea nr. 279/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 940 din 18 octombrie 2023, și republicată în temeiul art. IV din aceeași lege, dându-se textelor o nouă numerotare. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Așadar, obiect al excepției, astfel cum a fost sesizată Curtea Constituțională, sunt dispozițiile art. 2, ale art. 9, ale art. 24 alin. (3) și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 și Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 279/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, precum și dispozițiile Legii nr. 25/1999 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor.

26. Analizând notele scrise ale autorului excepției, Curtea observă că acesta critică atât dispoziții din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, cât și ordonanța în integralitatea sa, precum și legea de aprobare a acesteia, din perspectiva aplicării inclusiv polițiștilor, însă Curtea constată că obiectul acestor critici îl constituie, în realitate, exclusiv dispozițiile art. 9 teza finală, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 279/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor. Prin urmare, **obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 279/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, potrivit cărora: „Prevederile prezentei ordonanțe se aplică și militarilor aflați în misiune în afara granițelor țării, precum și salariaților civili din structura instituțiilor publice prevăzute la art. 2.”**

27. Curtea observă că dispozițiile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 fac trimitere la art. 2, care în redactarea avută la data sesizării Curții Constituționale, prevedea că: „Răspunderea materială este angajată, în condițiile prezentei

ordonanțe, pentru pagubele în legătură cu formarea, administrarea și gestionarea resurselor financiare și materiale, provocate de militari din vina acestora și în legătură cu îndeplinirea serviciului militar sau a atribuțiilor de serviciu în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Ministerului Justiției.”

28. Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale, art. 1 alin. (5) privind principiul respectării Constituției, a supremației sale și a legilor art. 54 alin. (2) referitor la fidelitatea față de țară, art. 61 alin. (1), potrivit căruia Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării, art. 73 alin. (3) lit. j) și p) în temeiul cărora statutul funcționarului public și regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială se reglementează prin lege organică, art. 108 alin. (3), potrivit căruia ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta, art. 115 alin. (1) privind delegarea legislativă și în art. 118 alin. (2) și (3) cu privire la forțele armate.

29. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 29 mai 2023, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 sunt constituționale în măsura în care nu se aplică în privința polițiștilor.

30. Astfel, prin Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2023, precitată, paragraful 26, Curtea a reținut că intervenția sa, impusă de rolul său de garant al supremației Constituției prevăzut de art. 142 alin. (1) din Legea fundamentală, este cu atât mai necesară cu cât cadrul normativ în prezent în vigoare prin care este stabilită răspunderea materială a polițiștilor pentru pagubele produse este reprezentat de Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114 din 22 iulie 2013 privind răspunderea materială a personalului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne, act administrativ cu caracter normativ de rang inferior legii organice, emis în considerarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, aprobată prin Legea nr. 25/1999, și nu în temeiul Legii nr. 360/2002 privind statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002. Această realitate juridică reflectă o abordare eronată a problematicii vizând reglementarea unor elemente esențiale ale statutului polițistului, ceea ce conduce inevitabil la o interpretare sistematică și la o aplicare a textului de lege analizat care se plasează în afara cadrului și a limitelor Constituției. Curtea a arătat constant în jurisprudența sa că este competentă să realizeze controlul de constituționalitate asupra unui text de lege și să constate neconstituționalitatea acelei interpretări sistematice, cvasiunitare în practica judiciară sau administrativă care conduce la o aplicare eronată și la deturnarea reglementărilor legale de la scopul lor legitim. În acest caz, Curtea are competența să elimine viciul de neconstituționalitate astfel creat, esențială în asemenea situații fiind asigurarea respectării drepturilor și libertăților persoanelor, precum și a supremației Constituției (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 7 ianuarie 2014, Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, paragraful 30, și Decizia nr. 841 din

10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 12 februarie 2016, paragraful 30, sau, pentru situația lipsei condiției practicii cvasiunitare, a se vedea Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, paragrafele 20 și 21, și Decizia nr. 2 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 9 mai 2018, paragrafele 19 și 20).

31. Așa cum a precizat Curtea în Decizia nr. 649 din 15 decembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 7 februarie 2023, paragraful 44, polițiștii — încadrați în categoria personalului civil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne — se află într-o situație obiectiv diferită față de personalul militar. Demilitarizarea Poliției Române s-a realizat tocmai prin Legea nr. 360/2002, lege organică prin care, potrivit expunerii sale de motive, s-a urmărit reformarea Poliției Române în sensul transformării acesteia într-o instituție independentă și separată de sistemul militar, ca o condiție obligatorie impusă Ministerului Afacerilor Interne în contextul aderării României la Uniunea Europeană, în considerarea legislației și principiilor europene în materia justiției și afacerilor interne (capitolul Justiție și Afaceri Interne). Prin această lege, polițistul a fost definit pentru prima dată drept funcționar public civil, cu statut special (propriu), înarmat, ce poartă, de regulă, uniformă și exercită atribuțiile stabilite pentru Poliția Română prin lege, ca instituție specializată a statului. Statutul special pe care Legea nr. 360/2002 îl rezervă în mod expres polițiștilor se referă la îndatoririle și riscurile deosebite, portul de armă și celelalte diferențieri impuse de specificitatea exercitării autorității publice, stabilite în propriul statut (art. 1 și 2).

32. La paragraful 28 al Deciziei nr. 258 din 27 aprilie 2023, Curtea a reținut că chiar dacă în modul de organizare și funcționare a Poliției Române s-a menținut principiul subordonării ierarhice, specific sistemului militar, nu înseamnă că acestei categorii socioprofesionale distincte i se poate aplica, printr-o simplă normă de trimitere, întreaga legislație specifică militarilor, cu atât mai puțin cea dintr-un domeniu propriu dreptului privat, respectiv stabilirea răspunderii materiale a polițistului pentru pagubele aduse patrimoniului unității angajatoare din structura Ministerului Afacerilor Interne. Având în vedere interpretarea sistematică și teleologică a prevederilor Legii nr. 360/2002, sensul juridic al art. 63 alin. (1) din această lege, potrivit căruia „*Polițistul răspunde pentru pagubele cauzate patrimoniului unității, potrivit legislației aplicabile personalului civil din Ministerul de Interne*”, nu poate fi altul decât acela că, ulterior adoptării acestei legi organice și în urma reformei în privința propriului statut juridic, polițistului, în calitate de personal civil din Ministerul Afacerilor Interne, nu i se mai poate aplica legislația anterioară, cea specifică militarilor. Or, actul normativ în prezent în vigoare, emis în acest sens de ministrul afacerilor interne, îl reprezintă Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114 din 22 iulie 2013 privind răspunderea materială a personalului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne, act administrativ cu caracter normativ ce are însă în vedere, conform preambulului, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, aprobată prin Legea nr. 25/1999, și nu pe cele ale art. 63 alin. (1), cuprinse în secțiunea a 2-a — *Răspunderea juridică și sancțiuni*, capitolul IV — *Recompense, răspunderea juridică și sancțiuni* din Legea nr. 360/2002, care ar trebui să guverneze stabilirea în detaliu, prin act infralegal, a răspunderii materiale a polițiștilor.

33. Prin Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2023, precitată, paragrafele 29 și 30, Curtea a constatat că menținerea egalității de tratament juridic, la nivelul legislației aplicabile cu privire la stabilirea răspunderii materiale pentru pagube aduse patrimoniului unității angajatoare, între categoria socioprofesională a militarilor,

pe de o parte, și cea a polițiștilor, pe de altă parte, contravine principiului egalității prevăzut de art. 16 din Constituție, care impune pentru situații diferite în mod obiectiv reglementarea unui tratament juridic diferit, adaptat specificității activității fiecărei categorii de personal. Or, Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 se adresează personalului militar, în timp ce polițiștii se încadrează în categoria personalului civil, fiind funcționari publici cu statut special, astfel că sintagma „*precum și salariaților civili din structura instituțiilor publice prevăzute la art. 2*” din cuprinsul art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 este neconstituțională prin raportare la categoria socioprofesională a polițiștilor.

34. Totodată, Curtea a constatat o incompatibilitate de rang legislativ între prevederile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 — act normativ asimilat legii ordinare, conform Legii nr. 25/1999 de aprobare — și cele ale Legii nr. 360/2002, lege organică, sub aspectul încălcării art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, care stabilește rangul de lege organică pentru reglementarea statutului funcționarilor publici. Astfel, este neconstituțional ca, ulterior adoptării Legii nr. 360/2002, prin care polițiștii au fost încadrați în categoria funcționarilor publici, un element determinant al statutului acestora, reprezentat de răspunderea materială, ca parte a răspunderii juridice ce trebuie să definească în mod specific statutul juridic al unei anumite categorii socioprofesionale și care, în cazul de față, trebuie integrat într-o lege organică, să fie în continuare reglementat printr-o lege ordinară, chiar și prin utilizarea unei simple norme/sintagme de trimitere. Sintagma „*precum și salariaților civili din structura instituțiilor publice prevăzute la art. 2*” din cuprinsul art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 — act normativ anterior Legii nr. 360/2002 — nu mai corespunde noii opțiuni a legiuitorului exprimate prin stabilirea unui nou statut juridic al polițistului prin această din urmă lege, devenind astfel anacronică și generând incoerență legislativă, incompatibilă cu exigențele principiului supremației Constituției, al legalității și al securității juridice, consacrate de art. 1 alin. (5) din Constituție.

35. Având în vedere cele menționate, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 sunt constituționale în măsura în care nu se aplică în privința polițiștilor.

36. Curtea constată că, față de data sesizării Curții Constituționale în prezenta cauză, care este anterioară pronunțării Deciziei nr. 258 din 27 aprilie 2023, și având în vedere soluția de admitere pronunțată prin această decizie, **excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă**, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. Chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire a hotărârii judecătorești conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, dacă litigiul a fost definitiv soluționat în timp ce excepția de neconstituționalitate se afla spre soluționare pe rolul Curții Constituționale, deoarece aceasta a fost ridicată anterior publicării Deciziei nr. 258 din 27 aprilie 2023 în Monitorul Oficial al României, Partea I (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 481 din 21 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 16 ianuarie 2024).

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.—d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 279/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de Victor Penteleev în Dosarul nr. 4.984/193/2019 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 731/2024
privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La notele de la litera A din anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 29 iunie 2024, punctul 5 modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Numărul total de posturi din învățământul preuniversitar de stat, inclusiv învățământul special, centrele județene de resurse și asistență educațională/Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională, este de 307.900 de posturi.”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Ministrul educației,
Ligia Deca
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea finanțării proiectelor de reabilitare și/sau extindere a rețelei naționale de transport al gazelor naturale aparținând Societății Naționale de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 13 alin. (1) lit. hh) și alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă finanțarea din bugetul Fondului pentru mediu, din sumele virate potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, a lucrărilor necesare realizării proiectelor de reabilitare și/sau extindere a rețelei naționale de transport al gazelor naturale aparținând Societății Naționale de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A., în valoare totală de 500.000 mii lei.

(2) Categoriile de lucrări necesare realizării proiectelor prevăzute la alin. (1) și sumele aferente acestora sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Finanțarea prevăzută la art. 1 alin. (1) se acordă în baza contractelor de finanțare nerambursabilă încheiate de Administrația Fondului pentru Mediu cu Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A., în calitate de beneficiar.

(2) Contractele de finanțare nerambursabilă se încheie în baza cererii/cererilor de finanțare depuse de către Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. și în limita sumelor stabilite în anexă.

Art. 3. — (1) Până la data de 31 mai a fiecărui an, pe parcursul perioadei de implementare a proiectelor prevăzute la art. 1 alin. (1), beneficiarul raportează Administrației Fondului pentru Mediu modul de utilizare a sumelor din veniturile obținute în urma scoaterii la licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cantitatea de emisii de gaze cu efect de seră, exprimată în tone de dioxid de carbon echivalent, redusă prin implementarea proiectelor în anul precedent, precum și orice alte informații suplimentare referitoare la utilizarea veniturilor.

(2) Administrația Fondului pentru Mediu comunică autorității publice centrale pentru protecția mediului datele obținute potrivit alin. (1), în vederea raportării către Comisia Europeană.

(3) Sumele neutilizate în cadrul contractelor de finanțare nerambursabilă se restituie Administrației Fondului pentru Mediu în contul de cheltuieli din care au fost virate, potrivit clauzelor contractuale.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU
Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 4 septembrie 2024.
Nr. 1.102.

ANEXĂ

PROIECTE

de reabilitare și/sau extindere a rețelei naționale de transport al gazelor naturale aparținând Societății Naționale de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A.

Nr. crt.	Denumirea proiectului	Categoriile de lucrări	Suma solicitată din Fondul pentru mediu (lei)
1.	Conductă de transport gaze Prunișor — Orșova — Băile Herculane — Jupa (inclusiv alimentarea cu energie electrică, protecție catodică și fibră optică)	Lucrări de construcții/montaj: Construcții montaj conductă transport gaze naturale, pregătită pentru hidrogen Echipamente <i>smart metering</i> , fibră optică	229.108.514,31
2.	Conductă de transport gaze DN 600 Mihai Bravu — Siliștea și transformare în conductă godevilabilă	Lucrări de construcții/montaj: Construcții montaj conductă transport gaze naturale, pregătită pentru hidrogen Echipamente <i>smart metering</i> , fibră optică	169.178.357,24
3.	Conductă de transport gaze Tetila — Horezu — Râmnicu Vâlcea (inclusiv alimentarea cu energie electrică, protecție catodică și fibră optică)	Lucrări de construcții/montaj: Construcții montaj conductă transport gaze naturale, pregătită pentru hidrogen Echipamente <i>smart metering</i> , fibră optică	101.713.128,45
TOTAL			500.000.000

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare la nivelul Ministerului Afacerilor Interne a Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, aprobate prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 181/2022

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice de aplicare la nivelul Ministerului Afacerilor Interne a Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, aprobate prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 181/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1171 din 7 decembrie 2022, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 2 se introduce un nou articol, art. 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — În aplicarea art. 2 lit. g) din hotărâre, dovada calității de membru de familie se face prin:

- certificatul de căsătorie, pentru soț/soție;
- certificatul de naștere, pentru copil/copii minor/minori;
- certificatul de naștere, însoțit de dovada continuării studiilor, pentru copil/copii major/majori;

- declarație pe propria răspundere a părintelui/părinților aflat/aflați în întreținere din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 77 alin. (5) și (9) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de dovada care atestă gradul de rudenie.”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Aplicarea art. 9 alin. (1) lit. h) din hotărâre vizează personalul militar și polițiștii care se află, după caz, în una dintre următoarele situații:

- este numit în prima funcție într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință;
- este mutat în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință;
- este detașat să îndeplinească funcții într-o/într-un alt(ă) unitate/subunitate/structură/formațiune/punct de lucru decât cea/cel din care face parte, situat(ă) într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință, ori este împuternicit să îndeplinească funcții într-o/într-un alt(ă) unitate/subunitate/structură/formațiune/punct de lucru decât cea/cel din care face parte, situat(ă) într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință;
- este încadrat în structurile teritoriale ale unor unități care au sediul în altă localitate;
- este transferat/chemat/rechemat în activitate într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință;
- este detașat în afara instituțiilor de apărare, ordine publică și securitate națională într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință;
- este pus la dispoziție, potrivit legii, într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință.

(2) Aplicarea art. 9 alin. (1) lit. i) și j) din hotărâre vizează personalul militar și polițiștii care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1), analizate exclusiv în raport cu localitatea de domiciliu.

(3) Aplicarea art. 9 alin. (1) lit. h) din hotărâre vizează personalul civil care se află, după caz, în una dintre următoarele situații:

- este transferat într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință;
- este detașat să îndeplinească funcții într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință.

(4) Aplicarea art. 9 alin. (1) lit. i) și j) din hotărâre vizează personalul civil care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (3), analizate exclusiv în raport cu localitatea de domiciliu.”

3. La articolul 5, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Pentru alocarea la suma forfetară lunară, personalul îndreptățit întocmește o cerere, ce se înregistrează la secretariatul structurii din care face parte solicitantul și care trebuie să conțină în mod obligatoriu următoarele elemente:

- datele de identificare ale persoanei solicitante;
- traseul de deplasare, cu indicarea numărului de kilometri dintre domiciliu sau reședință și locul de muncă;
- mijlocul de transport utilizat, cu indicarea, după caz, a numărului de înmatriculare al autoturismului proprietate personală ori al mijlocului de transport deținut legal, cu orice titlu, numele deținătorului legal și, după caz, al proprietarului;
- date privind domiciliul sau reședința avut(ă) la momentul primei modalități de stabilire sau modificare a raportului de serviciu/muncă în localitatea în care se află locul de muncă;
- dacă solicitantul sau, după caz, soția/soțul beneficiază de compensația lunară pentru chirie aferentă unei locuințe închiriate sau compensația lunară pentru chirie pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă unui credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe ori a unui contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a unei locuințe;
- dacă solicitantul sau, după caz, soția/soțul deține locuință proprietate personală în localitatea în care își are locul de muncă;
- dacă solicitantul sau, după caz, soția/soțul a înstrăinat o locuință proprietate personală în localitatea în care își desfășoară activitatea după data mutării în interes de serviciu, numirii în prima funcție, transferării, chemării/rechemării în activitate, detașării și/sau împuternicirii ori punerii la dispoziție sau dacă au deținut locuințe proprietate personală și au pierdut beneficiul folosinței acestor locuințe în baza unor titluri executorii sau prin partaj convențional/judiciar;

h) dacă solicitantul sau, după caz, soția/soțul beneficiază de locuință de serviciu, de intervenție ori din fondul locativ de stat cu plata subvenționată a chiriei sau de cazare în unități de cazare aparținând instituțiilor de apărare, ordine publică și securitate națională;

i) dacă soția/soțul beneficiază de prevederile art. 9 alin. (1) lit. h) din hotărâre, în situația în care aceasta/acesta este angajată/angajat a/al unei structuri din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională;

j) dacă are calitatea de membru al unei organizații sindicale/profesionale;

k) angajamentul de a raporta în scris, în termen de 5 zile lucrătoare de la ivirea situației, orice schimbare intervenită, de natură să modifice condițiile care au stat la baza aprobării alocării la suma forfetară lunară;

l) declarație pe propria răspundere că datele prezentate în cerere sunt reale, precum și angajamentul de a restitui în condițiile legii sumele încasate fără temeii legal.

(2) Pentru alocarea la suma forfetară săptămânală/bilunară, personalul îndreptățit întocmește o cerere, ce se înregistrează la secretariatul unității și care trebuie să conțină în mod obligatoriu următoarele elemente:

a) datele de identificare ale persoanei solicitante;

b) traseul de deplasare, cu indicarea numărului de kilometri dintre domiciliu și locul de muncă;

c) mijlocul de transport utilizat, cu indicarea, după caz, a numărului de înmatriculare al autoturismului proprietate personală ori al mijlocului de transport deținut legal, cu orice titlu, numele deținătorului legal și, după caz, al proprietarului;

d) date privind domiciliul avut la momentul primei modalități de stabilire sau modificare a raportului de serviciu/muncă în localitatea în care se află locul de muncă;

e) dacă solicitantul sau, după caz, soția/soțul beneficiază de compensație lunară pentru chirie pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă unui credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării unei locuințe ori a unui contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a unei locuințe;

f) dacă are calitatea de membru al unei organizații sindicale/profesionale;

g) angajamentul de a raporta în scris, în termen de 5 zile lucrătoare de la ivirea situației, orice schimbare intervenită, de natură să modifice condițiile care au stat la baza aprobării alocării la suma forfetară săptămânală/bilunară;

h) declarație pe propria răspundere că cel puțin un membru de familie locuiește efectiv în localitatea pentru care solicită acordarea contravalorii transportului, că datele prezentate în cerere sunt reale, precum și angajamentul de a restitui în condițiile legii sumele încasate fără temeii legal.”

4. La articolul 5, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru deplasarea săptămânală și bilunară de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu, la cererea prevăzută la alin. (2) se anexează documente care să ateste faptul că cel puțin un membru de familie are stabilit domiciliul sau reședința în localitatea pentru care se solicită acordarea contravalorii transportului sau din care să rezulte că are dreptul de folosință a unui spațiu de locuit în localitatea respectivă.”

5. La articolul 5, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Alocarea personalului solicitant la suma forfetară lunară/săptămânală/bilunară se face pe o perioadă de 1—3 ani, după caz, de regulă pentru intervalul 1 ianuarie—31 decembrie,

prin dispoziție zilnică/ordin de zi pe unitate a/al șefului/comandantului unității care are calitatea de ordonator de credite. Pentru personalul care îndeplinește condițiile de acordare în cursul unui an calendaristic, alocarea la suma forfetară lunară/săptămânală/bilunară se face de la data înregistrării cererii la secretariatul structurii din care face parte solicitantul.”

6. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Raportul prevăzut la alin. (1) se întocmește lunar, pentru luna precedentă, conform modelului prezentat în anexa nr. 1, și se înregistrează la compartimentul cabinet/secretariat/similar responsabil cu întocmirea graficului de prezență la serviciu al unității din care face parte solicitantul, de regulă până la data de 5 a lunii următoare. Compartimentul cabinet/secretariat/similar responsabil cu întocmirea graficului de prezență la serviciu al unității transmite raportul, împreună cu graficul de prezență la serviciu, în termen de 2 zile lucrătoare la structura financiar-contabilă care asigură plata drepturilor bănești ale acestuia.”

7. După articolul 6 se introduce un nou articol, art. 6¹, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — Pentru deplasarea săptămânală și bilunară de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu, personalul alocat la suma forfetară săptămânală/bilunară poate beneficia, într-o lună calendaristică, de acordarea contravalorii transportului pentru maximum patru deplasări săptămânale sau maximum două deplasări bilunare.”

8. La articolul 7, alineatul (1) se abrogă.

9. La articolul 16, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Pentru situația prevăzută la art. 22 din hotărâre, decontarea cheltuielilor de transport se face pe baza documentelor prevăzute la alin. (1).”

10. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Decontarea cheltuielilor de transport pentru deplasările prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. g) din hotărâre se face pentru un singur drum dus-întors pentru deplasarea de la adresa locului de muncă la adresa locului de desfășurare a cursului sau a altei forme de pregătire.”

11. La articolul 20, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Folosirea mijloacelor de transport din înzestrarea Ministerului Afacerilor Interne pentru transportul personalului decedat și al membrilor de familie decedați ai personalului se aprobă de către șeful/comandantul unității care are calitatea de ordonator de credite.

(2) În situația în care transportul personalului decedat și al membrilor de familie decedați ai personalului se efectuează cu mijloace de transport ale operatorilor specializați, decontarea cheltuielilor se face de către unitățile din care cei în cauză au făcut parte, pe baza documentelor justificative și a confirmării unității că nu s-a putut asigura transportul cu mijloace auto proprii.

(3) Autovehiculele utilizate pentru transportul personalului decedat și al membrilor de familie decedați ai personalului trebuie să fie special amenajate și autorizate pentru acest scop, în conformitate cu legislația în domeniul serviciilor funerare.”

12. La articolul 21, alineatul (2) se abrogă.

13. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — (1) Pentru personalul Ministerului Afacerilor Interne care, la data de 11.07.2024, beneficia de suma forfetară lunară/săptămânală/bilunară și a depus/depune cerere pentru alocarea la suma forfetară lunară/săptămânală/bilunară începând

cu data de 12.07.2024 până în a 15-a zi lucrătoare, inclusiv, de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, alocarea la drept se face începând cu data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 538/2024 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, dacă la momentul respectiv îndeplinesc condițiile de acordare a contravalorii

transportului sub forma sumei forfetare solicitate, conform noilor reglementări.

(2) Nerespectarea termenului prevăzut la alin. (1) atrage încetarea plății contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare, începând cu data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 538/2024.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Romeo Simionescu,
secretar de stat

București, 5 septembrie 2024.
Nr. 145.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la normele metodologice)

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
UNITATEA
Nr. din

Aprob.
Șeful/Comandantul unității,
.....

R A P O R T 1

pentru plata sumelor forfetare aferente contravalorii transportului pentru deplasarea dus-întors de la adresa de domiciliu sau reședință la locul de muncă

Subsemnatul(a),
(grad militar/profesional, nume, prenume)

având funcția
în cadrul
(serviciu, birou, compartiment etc.)

am onoarea să vă adresez rugămintea de a-mi aproba plata sumei forfetare aferente contravalorii transportului pentru deplasarea dus-întors de la adresa de domiciliu sau reședință la locul de muncă potrivit art. 9 alin. (1) lit. h); i); j) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada

Forma de organizare a programului de lucru este^{2.}

Precizez că numărul deplasărilor efectuate în perioada menționată mai sus este de^{3.}

Deplasările au fost efectuate în datele de^{3.}

Menționez că ruta pentru care solicit contravaloarea transportului este

.....^{4.}

Precizez că nu a intervenit nicio schimbare de natură să modifice condițiile care au stat la baza aprobării alocării la suma forfetară lunară/săptămânală/bilunară aferentă contravalorii transportului de la domiciliu sau reședință la locul de muncă, cu mențiunea că documentele justificative anexate anterior la cererea depusă în acest sens rămân valabile.

Declar pe propria răspundere că datele prezentate sunt reale și mă angajez să restituie în condițiile legii sumele încasate fără temei legal.

Semnătura

¹ Raportul se întocmește lunar, pentru luna precedentă, de regulă până la data de 5 a lunii următoare.

² Se completează în situația în care se solicită plata sumei forfetare aferente contravalorii transportului pentru deplasarea dus-întors de la adresa de domiciliu sau reședință la locul de muncă potrivit art. 9 alin. (1) lit. h) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022, cu modificările și completările ulterioare.

³ Se completează în situația în care se solicită plata sumei forfetare aferente contravalorii transportului pentru deplasarea dus-întors de la adresa de domiciliu la locul de muncă potrivit art. 9 alin. (1) lit. i) sau j) din Hotărârea Guvernului nr. 1.198/2022, cu modificările și completările ulterioare.

⁴ Se vor menționa adresa de domiciliu sau reședință și adresa locului de muncă.

MINISTERUL ENERGIEI

ORDIN**privind aprobarea inițierii primei licitații pentru Schema de ajutor de stat sub formă de contracte pentru diferență pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie eoliană onshore și solară fotovoltaică, precum și a regulilor procedurii de ofertare aferente primei licitații**

Având în vedere:

— Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1.001 al Comisiei din 9 iulie 2020 de stabilire a unor norme detaliate de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea Fondului pentru modernizare care sprijină investițiile în vederea modernizării sistemelor energetice și a îmbunătățirii eficienței energetice a anumitor state membre, cu modificările ulterioare;

— Decizia de punere în aplicare a Consiliului de aprobare a evaluării planului de redresare și reziliență al României COM/2021/608 final;

— Comunicarea Comisiei Europene — Orientări tehnice privind aplicarea principiului de „a nu prejudicia în mod semnificativ” în temeiul Regulamentului privind Mecanismul de redresare și reziliență (2021/C58/01);

— punctul 2.5.2 al secțiunii 2.5 din Comunicarea Comisiei — Cadru temporar de criză și de tranziție pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a economiei ca urmare a agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei (2023/C 101/03);

— Decizia COM C(2024)1.596 final din 6.03.2024 — SA 108510 (2023N) de aprobare a Schemei de ajutor de stat sub formă de contracte pentru diferență pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie eoliană onshore și solară fotovoltaică;

— prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2022 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar de implementare și gestionare a fondurilor alocate României prin Fondul pentru modernizare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu completări prin Legea nr. 376/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2 pct. 13, 31 și 43 din Hotărârea Guvernului nr. 318/2024 privind aprobarea cadrului general pentru implementarea și funcționarea mecanismului de sprijin prin contracte pentru diferență pentru tehnologiile cu emisii reduse de carbon;

— Ordinul ministrului energiei nr. 1.120/2024 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat sub formă de contracte pentru diferență pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie eoliană onshore și solară fotovoltaică;

— Adresa nr. 4.912/SIB din 11.07.2024 prin care Consiliul Concurenței și Comisia Europeană au fost informați asupra ajustării capacității licitațiilor, fără a fi afectată capacitatea totală a schemei, și asupra ajustării prețului maxim de exercitare pentru prima licitație;

— Referatul Direcției generale politice energetice nr. 251.757 din 4.09.2024 și al Direcției generale investiții nr. 238.645 din 4.09.2024 privind necesitatea aprobării inițierii primei licitații pentru schema de ajutor de stat sub formă de contracte pentru diferență pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie eoliană onshore și solară fotovoltaică, precum și a regulilor procedurii de ofertare aferente primei licitații,

în temeiul art. 4 lit b) din Hotărârea Guvernului nr. 318/2024 privind aprobarea cadrului general pentru implementarea și funcționarea mecanismului de sprijin prin contracte pentru diferență pentru tehnologiile cu emisii reduse de carbon și al art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă cadrul general intitulat „Inițierea primei licitații pentru Schema de ajutor de stat sub formă de contracte pentru diferență pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie eoliană onshore și solară fotovoltaică”, prevăzut în anexa nr. 1*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă regulile procedurii de ofertare pentru prima licitație aferentă Schemei de ajutor de stat sub formă de contracte pentru diferență pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie eoliană onshore

și solară fotovoltaică, prevăzute în anexa nr. 2*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Operatorul schemei CfD — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „TRANSELECTRICA” — S.A., nominalizat prin Hotărârea Guvernului nr. 318/2024 privind aprobarea cadrului general pentru implementarea și funcționarea mecanismului de sprijin prin contracte pentru diferență pentru tehnologiile cu emisii reduse de carbon, și Ministerul Energiei vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul energiei,
Sebastian-Ioan Burduja

București, 5 septembrie 2024.
Nr. 1.290.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 567530